

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **Moravský rybářský svaz**, místní organizace Sehranice, se sídlem Sehranice č. p. 108, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, odbor životního prostředí a zemědělství, oddělení zemědělství, lesního hospodářství, myslivosti a rybářství, se sídlem tř. T. Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2014, sp. zn. KUSP 22009/2013ŽPZE-MP,

t a k t o :

I. Žaloba **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci bude po právní moci tohoto usnesení vrácen z účtu Krajského soudu v Brně prostřednictvím jeho zástupce JUDr. Josefa Čejky, advokáta se sídlem v Otrokovicích, nám 3. května 1606, zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 25. 9. 2014, podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 30. 9. 2014, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2014 sp.zn. KUSP 22009/2013ŽPZE-MP, jímž bylo vyhověno žádosti Moravského rybářského svazu, o. s., o změnu rozhodnutí Ministerstva zemědělství č.j. 201/171/93-310 ze dne 28. 1. 1993 o přenechání výkonu rybářského práva v mimopstruhovém revíru Ščávnice 2A“ č. 461172 tak, že z uvedeného rozhodnutí byla vyňata věta: „Na revíru provádí sportovní rybolov MO – neplatí svazová povolenka.“

Předmětnou věc však soud nemohl připustit k meritornímu projednání z následujících důvodů.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) platí, že nestanoví-li zákon jinak, soud návrh usnesením odmítne, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle ust. § 68 písm. a) s.ř.s. platí, že je žaloba nepřipustná také tehdy nevyčerpal-li

žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Z obsahu připojeného správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadené prvostupňové správní rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 28. 7. 2014, doručeno bylo zástupci žalobce do datové schránky dne 29. 7. 2014, přičemž žalobce byl poučen o možnosti podání odvolání v 15denní lhůtě ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“). Žalobce zaslal odvolacímu správnímu orgánu prostřednictvím žalovaného listinu datovanou dne 25. 8. 2014, nadepsanou „věc: Doplnění podání odvolání“. Ze správního spisu dále vyplývá, že ve lhůtě pro podání odvolání takovéto odvolání uplatněno nebylo, včasné odvolání se nenachází ve správním spise a přes výzvu žalovaného nebylo ani zástupcem žalobce doloženo, že by k takovému včasnému odvolání došlo. Dne 30. 9. 2014 podal žalobce předmětný návrh na zahájení řízení Krajskému soudu v Brně. Následně dne 15. 10. 2014 odvolací správní orgán – Ministerstvo zemědělství, odbor státní správy lesů, myslivosti a rybářství rozhodnutím sp. zn. 13RM24443/2014-16231, č. j. 66884/2014-MZE-16231 odvolání žalobce ze dne 26. 8. 2014 jako opožděné postupem podle ust. § 83 odst. 1 a § 92 odst. 1 správního řádu zamítl. Prvostupňové správní rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 14. 8. 2014 a citované rozhodnutí Ministerstva zemědělství nabylo právní moci dne 16. 10. 2014.

Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobce v době, kdy podával předmětný návrh na zahájení řízení krajskému soudu, nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, které připouští zvláštní zákon (viz ust. § 68a s.ř.s.). Krajský soud vycházel rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 5 As 4/2008 – 77, který rozhodoval procesně skutkově shodnou věc. V uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil následující: *„V předmětné věci napadla stěžovatelka rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni nejprve odvoláním, aniž by však vyčkala konečného rozhodnutí odvolacího orgánu, napadla totéž rozhodnutí žalovaného posléze také správní žalobou. Stěžovatelka tedy podala správní žalobu, aniž by došlo k marnému vyčerpání opravných prostředků v rámci správního řízení (§ 5, § 68 písm. a) s.ř.s.) a její žaloba tak nesměřuje proti rozhodnutí správního orgánu, který měl ve věci rozhodovat v posledním stupni (§ 69 s.ř.s.). Pokud by stěžovatelka podala předmětnou žalobu až poté, co jí bylo doručeno rozhodnutí odvolacího orgánu, a pouze by nesprávně označila jakožto žalovaného správní orgán prvního stupně a jako žalobou napadené rozhodnutí právě rozhodnutí vydané v prvním stupni, byl by krajský soud povinen o takovém návrhu rozhodnout meritorně s tím, že by v souladu s § 69 s.ř.s. jednal jako s žalovaným právě s odvolacím orgánem, tedy s Krajským úřadem Plzeňského kraje (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publikované pod č. 534/2005 Sb. NSS) a přezkoumával by tudíž v první řadě odvolací rozhodnutí, které tvoří s rozhodnutím vydaným v prvním stupni jeden celek. V daném případě tak ovšem krajský soud postupovat nemohl, neboť stěžovatelka podala žalobu proti rozhodnutí v prvním stupni dříve, než bylo o jejím odvolání odvolacím orgánem rozhodnuto, stěžovatelka tedy nevyčkala, jak posoudí věc nadřízený správní orgán, a domáhala se paralelně ochrany jak u odvolacího orgánu, tak u krajského soudu. Je tudíž třeba trvat na tom, že její žaloba byla pro nevyčerpání opravných prostředků ve správním řízení nepřipustná*

a byla krajským soudem zcela po právu dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnuta.“

Vztaženo k nyní projednávané věci je nutno konstatovat, že žalobce podal návrh na zahájení řízení u Krajského soudu v Brně proti rozhodnutí vydanému v prvním stupni dříve, než bylo o jeho odvolání odvolacím orgánem rozhodnuto, nevyčkal, jak posoudí věc nadřízený správní orgán a domáhal se paralelně ochrany jak u odvolacího orgánu, tak u krajského soudu.

Za uvedené situace byl nucen soud vyhodnotit žalobu jako nepřípustnou a postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ji odmítnout.

Nad rámce shora uvedeného soud dodává, že žalobce nebyl ukrácen o možnost podat správní žalobu proti odvolacímu rozhodnutí, kterým bylo odvolání žalobce jako opožděné zamítnuto, přičemž by soud v rámci takového řízení podle ustálené judikatury posuzoval právě jen otázku, zda se jednalo o opožděné odvolání či nikoli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 5 A 14/2002 – 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Výrok o vrácení soudního poplatku za žalobu vychází z ustanovení § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle něhož soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. listopadu 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu